

Vi skal arbejde for at få en endnu bedre EU-lovgivning på plads.

For Venstre er en af de vigtigste mærkesager at få udarbejdet en sammenhængende kemikaliepolitik, der også afspejler princippet om forsigtighed og bæredygtighed. Et EU-samarbejde er naturligvis forpligtende, og vi må handle inden for de rammer, vi selv har været med til at sætte. Det betyder, at vi ikke nationalt kan forbyde stoffer, der er godkendt i EU, eller indføre nye miljølove efter forgodtbefindende. I øvrigt må vi erkende, at det er industrien, producenterne, og ikke myndighederne, der har en tilstrækkelig viden til at udvikle alternativer til de stoffer, hvis skadelige virkninger, vi kun kender alt for godt.

Netop derfor er det vigtigt, at industrien har en positiv holdning til dette udviklingsarbejde, og i sådanne situationer tror jeg, at lidt mere smidige udmeldinger nogle gange kan virke mere befremdende end firkantede regler, der lettere kan fremprovokere de faste parader.

Imidlertid har virkeligheden også overhalet det fremsatte beslutningsforslag. Den 7. maj fremlagde EU-Kommissionen første udkast til en ny kemikalierregulering. I forslaget indgår bl.a., at alle svært nedbrydelige og bioakkumulerende stoffer kommer under en autorisationsordning. Det samme kommer til at gøre sig gældende for andre stoffer, som giver anledning til bekymring, herunder hormonforstyrrende stoffer.

KL 20.40

I forslaget fra EU indgår bl.a. også tidsfrister for, hvornår de kemiske stoffer skal registreres. Tidsfristerne er sat efter mængden af stofferne på markedet. Det er understreget i Kommissionens forslag, at landene ikke alene kan, men skal indføre effektive sanktioner, hvis industrien ikke overholder de fastsatte tidsfrister.

Jeg synes, at EU har fremlagt en realistisk model, som sikrer, at stoffer, som mistænkes for at være specielt farlige, kun må markedsføres, hvis industrien kan godtgøre, at der ikke er nogen risiko forbundet med stoffet. Autorisationen træder i kraft, når det nye kemikalierreguleringsforslag vedtages. Den fremlagte model for Kommissionen er brugbar, idet der fokuseres på de farligste stoffer først.

Socialdemokraterne foreslår i B 155, at produkter skal mærkes, hvis de indeholder stoffer fra Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer. Til dette punkt er jeg nødt til at gøre den socialdemokratiske ordfører opmærksom på, at denne

mærkning ikke er mulig at gennemføre på grund af de velkendte problemer i forhold til EU's indre marked.

I Venstre deler vi Socialdemokraternes bekymring for farlige kemikalier. Imidlertid er der ikke behov for nye tiltag, idet virkeligheden har overhalet B 155. Således er problemstillingen dækket ind, dels af EU-lovgivning og dels af initiativer allerede igangsat af regeringen.

I beslutningsforslag nr. B 156 om hormonforstyrrende stoffer berører forslagsstillerne også alvorlige problemer. Derfor er det en glæde at kunne meddele forslagsstillerne, at regeringen faktisk har taget hånd om problemerne, bl.a. med øgede bevillinger til området. Der er afsat 5 mio. kr. til undersøgelse af hormoner i danske vandløb. Vi har i øvrigt i Miljø- og Planlægningsudvalget modtaget en redegørelse, som fortæller om de kommende initiativer på området.

Andet punkt i beslutningsforslag nr. B 156 og handler om håndtering af hormonforstyrrende stoffer og allergifremmende stoffer. Her må jeg igen henvise til EU's kemikalierregulering. Regeringen har hele tiden arbejdet for, at de stoffer kommer ind under en autorisationsordning i de kommende EU-regler. Også den tidligere regering arbejdede for internationale regler på området.

Det tredje punkt i beslutningsforslaget mener jeg er helt uigenomtænkt fra forslagsstillerens side. Hvordan skal vi kunne udfase stoffer på den mindste mistanke, hvis de stoffer er uundværlige i samfundet? Hvordan skal vi stille os, hvis det f.eks. viser sig, at bedøvelsesmidler er hormonforstyrrende? Det er simpelt hen uigenomtænkt, som det står skrevet. Man må nødvendigvis afveje positive effekter i forhold til de negative effekter, når man håndterer kemiske stoffer.

Med hensyn til de bromerede flammehæmmere må jeg igen sige, at det er et EU-anliggende. Problematiske stoffer skal forbydes i EU, og der skal indarbejdes procedurer for, hvordan stofferne kan udfases. Et rent dansk forbud vil kun have en ganske ubetydelig effekt. Vi skal i stedet bruge kræfterne på at få strammet reglerne op, således at et eventuelt forbud gennemføres på EU-niveau. Det giver nemlig både mening og effekt.

I beslutningsforslag nr. B 157 ønsker Socialdemokraterne en skærpet indsats for at sikre børn mod påvirkning af farlige stoffer. Det er vi i Venstre helt enige i. Også her ser vi Kommissionens